

Alkohol- och drogpolicy Svenska Nova Scotia Duck Tolling Retrieverklubben

Antagen av klubbens styrelse 2015-05-11 och gäller från 2015-06-01

Allmänt

Inom Tollarklubben bedrivs många aktiviteter av olika art. Tollarklubben ska erbjuda alla deltagare i våra verksamheter en drogfri miljö. Medlemmar, förtroendevalda och funktionärer ska verka som goda förebilder. Syftet med denna policy är att skapa en säker och god miljö för såväl hundar som människor.

Nedanstående regler gäller arrangemang anordnade av inom Tollarklubben t.ex. vid prov, tävlingar, aktivitetsarrangemang och kurser ute i organisationen samt för medlem som representerar Tollarklubben vid andra evenemang.

Uttrycket ”vid” skall inte tolkas som begränsat till den tid då bedömningen görs vid respektive arrangemang utan gäller även under till exempel samling, iordningställande, avslutande, spårläggning och andra kringarrangemang.

Alkohol och droger

Alkohol

Starköl, vin eller sprit får inte förekomma vid prov, tävling, utställning, kurser eller träning. Alkoholhaltiga drycker kan i begränsad mängd och under kontrollerade former erbjudas vid representation och fester.

Narkotika

Icke-medicinsk användning av narkotikaklassade preparat och olagliga dopningsmedel får under inga omständigheter förekomma vid verksamhet arrangerad av Tollarklubben.

Tobak

En rökfri miljö skall generellt erbjudas vid alla typer av arrangemang. Rökning skall ske vid sådan plats och tid att övriga deltagare inte påverkas.

Vår inställning till missbruk

Vårt förhållningssätt är att hjälpa genom stöd och att ställa krav. Inställningen är att det är missbruket som skall bort, inte missbrukaren.

Alla medlemmar har ett ansvar att verka för en god och säker miljö där alkohol och andra droger inte förekommer. Det är den enskildes ansvar att vara nykter och drogfri. Kontakterna med den enskilde, vid misstanke eller vid konstaterande av missbruk, ska kännetecknas av respekt för medlemmen och med ett gott omdöme.

Andras tolerans är missbrukarens värsta fiende. Bristen på reaktioner får missbrukaren att fortsätta sitt progressiva förlopp. Därför har alla i organisationen ett ansvar att reagera och agera. Den som inte gör det är en ”möjliggörare” och stjälpjer missbrukaren istället för att hjälpa.